

til Lands og til Søs og afskaffer sin Hær og Flaade, vil ingen kunne tvivle om, at vor Neutralitet er ærlig og alvorlig. Bebel skriver imidlertid i 1907 til det franske Blad „Matin“: Det tyske Socialdemokrati anser en militær Organisation i de nu bestaaende Stater som nødvendig, saa længe der ikke i de forskellige Kulturstater er truffet Overenskomster og Foranstaltninger, der gøre Krigen umulig en Gang for alle. Saa længe Faren altsaa endnu bestaar, maa enhver Stat i det mindste være saa vidt militært organiseret, at den kan møde en Angrebskrig og formaar at værne sit eget Land mod Fjendens Erobring.

De Herrer Socialdemokrater skrive dernæst i Forsvarskommissionens Betænkning: Den Dag, Danmark afvæbner og erklærer sig principielt neutralt, ville de socialdemokratiske Partier i Norge, Sverige, England, Tyskland, Frankrig hilse dette Skridt med Glæde og enstemmig Tilslutning. Men den tyske Socialdemokrat Noske siger i 1907: „Det er aldrig faldet nogen Socialdemokrat ind at forlange Hæren afskaffet; netop vi have haanet de fantastiske, borgerlige Afvæbningsideer“. Nu har man nok ment, at Noske ikke var i Overensstemmelse med sine Kolleger; man har sagt, at han var kommen ind i Rigsdagen ved en Fejltagelse, at han var en Heds-spore og saa fremdeles. Men det gik ikke saaledes til. Da den socialdemokratiske Kongres blev holdt i September 1907, og hans Tale kom under Forhandling, erklærede Bebel: „Jeg fastslaar, at der ikke indenfor den socialdemokratiske Rigsdagsfraktion er blevet sagt et eneste Ord imod Noskes Tale. Den vandt paa mange Punkter mit Bifald; Noske har sagt Ting, som maatte siges“. Den ikke mindre bekendte tyske Socialdemokrat Vollmar sagde: Jeg underskriver Sætning for Sætning, hvad Noske har sagt i denne Tale. Og det Forslag, som blev stillet om, at man skulde misbillige, hvad Noske havde sagt om Forsvarsvæsenet, blev forkastet.

Men desuden har ogsaa Bebel i andre Taler i den tyske Rigsdag slaaget til Lyd for, at hvis en Angrebskrig rettedes mod Tyskland, vilde hele det tyske Socialdemokrati, hele det tyske Proletariat med ubetingelig Magt styrte mod Grænserne og forsvare Fædrelandet: „Faar Tyskland

Krig, vil ingen imellem os være i Tvivl om, hvad vi bør gøre, og der vil ikke være bedre Forsvarere for Fædrelandet end det tyske Socialdemokrati“.

Og ikke større Trøst er der at hente for de Herrer for deres Afvæbningsforslag, naar man gaar til Frankrig, hvor den bekendte Socialist Jaurès under en Interpellation i Maj 1907 i Deputeretkammeret angaaende den Agitation, der var i Gang for at faa Folk til at desertere, udtalte: „Arbejderne skulle vide at værgе sig imod og ikke lytte til denne fordærvelige Propaganda. Tror man, at Arbejderne ville forraade deres Fædreland? Nej, nej, af Proletariatets Dyb vil den vældige Kraft opstaa, som Fædrelandet trænger til den Dag, da dets Grænser trues“. Se, det er Førere, der kende deres Pligter, og som ikke lere rædde for at foreholde Arbejderne deres Pligter, lære dem Pligterne at kende og at følge disse Pligter. I sin Tid har man ogsaa villet aftvinge Jaurès hans Underskrift paa, at han fordømte alt Militærvæsen, men han erklærede den Gang, at hellere maatte hans Haand visne, før han skulde skrive sit Navn under; for ham stod det som enhver Mands hellige Pligt at forsvare sit Land. Se, det var ikke det, vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og som vi ved andre Lejligheder have hørt af hans Kolleger.

Til Slutning maa jeg maaske citere et Ord af den ikke mindre bekendte Milerand, hvis Taler i 1903 ere blevne udgivne i Trykken, og hvor han udtaler sig saaledes om Afvæbningspørgsmaalet: „Indtil det endnu fjerne Tidspunkt, da Regeringerne enes om at afryste Militærugifternes tunge Byrde, vil en enkelt Nations Afvæbning være mere end Galskab, det vilde være en Forbrydelse mod Ideen selv“. Jeg siger saaledes, at der ikke hverken i Syd eller Sydvest for os er Spor af den Tilslutning, de skrive om i Forsvarskommissionens Betænkning, at vente til deres Afvæbningsforslag.

Jeg vil dernæst gerne tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den Tale, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) indledede denne Forhandling med. Det ærede Medlem udtalte — det er nu i